

Arrest

nr. 140 895 van 12 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoede-bestrijding van 2 oktober 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 november 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 april 2014 heeft verzoekster een aanvraag ingediend om een verblijfskaart te verkrijgen van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter), dit op grond van wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan.

1.2. Op 2 oktober 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De bijlage 20 is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie. Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(…)

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voorzover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt'.

Uit de voorgelegde bewijzen betreffende de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijkt dat hij werkloosheidsuitkering ontvangt. Als bewijs dat de Belgische referentiepersoon actief werk zoekt, werden volgende documenten voorgelegd: Inschrijvingsbewijs VDAB dd.25.02.2013, blanco formulier van de RVA voor juni 2014, document waarin de werkzoekende zijn toestemming moet geven zodat de VDAB om medische gegevens op te vragen bij zijn artsen dd. 04.07.2014: geen van deze documenten bewijzen dat betrokkene actief op zoek is naar werk. Deze formulieren worden echter standaard opgesteld wanneer iemand werkloos is en een werkloosheidsuitkering wenst te krijgen. Uitnodiging van de VDAB dd. 23.06.2014 om samen met betrokkene een stappenplan op te maken om de kans op werk te vinden te verhogen, doorverwijzing van de VDAB naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding dd. 04.07.2014: uit deze documenten kan afgeleid worden dat betrokkene haar Belgische echtgenoot er na 16 maanden (inschrijving VDAB dd. 25.02.2013) zelf nog niet in geslaagd is om werk te vinden en dus verdere begeleiding moet krijgen. Verder blijkt uit de voorgelegde stukken dat betrokkene maar 1 keer spontaan gesolliciteerd heeft bij A.P.Z.Sint-Lucia op 15.04.2014. Het invullen van het sollicitatieformulier blijkt echter eerder 'pro forma' te zijn gebeurd. Het getuigt allerm minst van enige interesse of motivatie om te werken indien er op een dergelijk formulier amper iets wordt ingevuld. Bovendien werden er door de VDAB 6 jobaanbiedingen doorgestuurd aan betrokkene die beantwoorden aan zijn profiel. Er werd echter niet aangetoond dat betrokkene iets heeft gedaan met deze vacatures. Aan de hand van de bewijzen kan dus bezwaarlijk gesteld worden dat de Belgische onderdaan actief werkzoekende is.

Het tewerkstellingsattest dd. 23.04.2014 waaruit blijkt dat de Belgische referentiepersoon sinds 01.01.2006 niet meer bij zijn werkgever Lambrecap Bénélux nv werkt wegens ziekte. Doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, voert verzoekster aan: *“Geput uit de schending van artikel 40bis & ter Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids-en redelijkheidsbeginsel”.*

Verzoekster betoogt als volgt:

“aangezien de bestreden beslissing enerzijds voorhoudt dat de Belgische echtgenoot van verzoekster niet actief werkzoekende is;

aangezien de Belgische echtgenoot van verzoekster niet actief kan werk zoeken daar hij voor 66% arbeidsongeschikt is t.o.v. de algemene arbeidsmarkt (zie stuk 3) en hij aldus sinds 2006 bij zijn laatste werkgever, LAMBRECAP BENELUX NV uit SINT-NIKLAAS, werkloos is wegens medische overmacht (zie stuk 4); aangezien terzake bij de Arbeidsrechtbank GENT, afdeling SINT-NIKLAAS nog een

procedure gekend onder het A.R. 13/252/A hangende is tegen het RIZIV (zie stuk 5); aangezien m.b.t. deze procedure eerstdaags vonnis wordt verwacht waaruit zal blijken of de Belgische echtgenoot van verzoekster al dan niet terug actief werk zal moeten zoeken op de arbeidsmarkt; aangezien in afwachting van dit vonnis verzoeker medisch gezien nog steeds ongeschikt is om arbeid te verrichten (zie stuk 6); aangezien tenslotte de bestreden beslissing niet betwist dat de Belgische echtgenoot van verzoekster over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt; dat aldus de thans bestreden beslissing niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloomt is; dat volledigheidshalve en voor zoveel als nodig dient opgemerkt dat de verzoekster thans zwanger is van haar eerste kind samen met haar Belgische echtgenoot (zie stuk 2) dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 02.10.14 dan ook niet alleen artikel 40bis & ter Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; dat – volledigheidshalve en voor zoveel als nodig - dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten daar dit gebaseerd is op de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De artikelen 40bis en 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luiden als volgt:

“Artikel 40bis

§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen.

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

5° de vader of de moeder van een minderjarige burger van de Europese Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, voor zover de laatstgenoemde te zijnen laste is en hij daadwerkelijk over het hoederecht beschikt.";

§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voorzover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die te zijnen laste zijn, voorzover zij al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.

Het in § 2, eerste lid, 5°, bedoelde familielid moet het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn kind, burger van de Unie, te voorzien, om niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt met name rekening gehouden met hun aard en hun regelmaat.

Artikel 40ter

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument. en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de belgische onderdaan bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel werd afgeleverd, zal er naar aanleiding van een onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk waarvoor het attest werd afgeleverd, niet worden overgegaan tot een nieuw onderzoek, tenzij er zich nieuwe elementen voordoen.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

2.4. Kernpunt van het betoog van verzoekster is dat de verwerende partij in de bestreden beslissing tot het besluit komt dat niet aangetoond wordt dat de Belgische echtgenoot van verzoekster, die een werkloosheidsuitkering ontvangt, actief werkzoekende is, maar hiermee voorbijgaat aan het feit dat deze niet actief werk kon zoeken omdat hij 66% arbeidsongeschikt is t.o.v. de algemene arbeidsmarkt, waarbij verzoekster verwijst naar stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift en omdat hij sinds 2006 werkloos is wegens medische overmacht, waarbij verzoekster verwijst naar stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift.

2.5. Stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift bevindt zich niet in het administratief dossier. Verwerende partij kan dan ook niet worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden toen ze de bestreden bijlage 20 trof. Het betreft ook niet meer dan een brief opgesteld door de ACLVB op 22 januari 2013 waarin de echtgenoot van verzoekster verzocht wordt “de beslissing van de RIZIV” alsook een medisch attest over te maken waarin staat dat hij 66% arbeidsongeschikt is t.o.v. de algemene arbeidsmarkt, zoniet wordt het dossier geklasseerd zonder verder gevolg. Dit kan bezwaarlijk aantonen wat verzoekster stelt dat het aantoont.

2.6. Stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift betreft een loonfiche van verzoeksters echtgenoot voor de periode van 1 augustus 2014 tot 31 augustus 2014. De werkgever is LAMBRECAP BENELUX NV uit SINT-NIKLAAS en er wordt vermeld, “0737 werkloosheid med. overmacht”, “21 dagen”, “netto eur 0,00”. In het administratief dossier bevindt zich niet deze loonfiche doch wel twee andere gelijkaardige loonfiches met dezelfde vermeldingen, namelijk voor de periodes van 1 februari 2014 tot 28 februari 2014 en van 1 mei 2014 tot 31 mei 2014.

2.7. Verzoekster heeft blijkens het administratief dossier geen nadere uitleg verstrekt aangaande de situatie van haar echtgenoot ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Er kan niet van de verwerende partij verwacht worden dat zij aan de hand van de in punt 2.6. bedoelde stukken, die zich in het administratief dossier bevinden, tot de conclusie komt dat de echtgenoot van verzoeker 66% arbeidsongeschikt is t.o.v. de algemene arbeidsmarkt en hierdoor vrijgesteld is van werk te zoeken op de arbeidsmarkt, te meer daar tegelijkertijd ook overgemaakt werden door verzoekster: “Uitnodiging van

de VDAB dd. 23.06.2014 om samen met betrokkene een stappenplan op te maken om de kans op werk te vinden te verhogen, doorverwijzing van de VDAB naar de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding dd. 04.07.2014” en “6 jobaanbiedingen” van de VDAB, “die beantwoorden aan zijn profiel”, waaruit redelijkerwijs afgeleid kan worden dat de echtgenoot van verzoeker beschikbaar wordt geacht voor de arbeidsmarkt.

2.8. De zorgvuldigheidsplicht voor de overheid, waarop verzoekster zich beroept, rust ook op haar (RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en zij heeft hieraan niet voldaan door na te laten uiteen te zetten aan de verwerende partij vooraleer zij de bestreden beslissing trof, wat de precieze situatie van haar echtgenoot was voor wat betreft zijn beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt.

2.9. Dat verzoekers echtgenoot 66% arbeidsongeschikt is geweest blijkt nergens uit. Niet uit het reeds besproken stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift en evenmin uit stuk 6 gevoegd bij het verzoekschrift, dat bovendien dateert van na de bestreden beslissing waardoor de verwerende partij er geen rekening mee kon houden. Het betreft een medisch attest opgesteld op 30 september 2014 waarin de echtgenoot van verzoekster van 1 oktober 2014 tot 31 oktober 2014 onbekwaam wordt bevonden om arbeid te verrichten wegens ziekte.

2.10. Waar verzoekster nog gewag maakt van een procedure ingeleid bij de arbeidsrechtbank tegen het RIZIV en in dit verband stuk 5 voegt bij haar verzoekschrift, dat niet meer betreft dan een kennisgeving van de rechtsdag voor de zaak die ingespannen werd tegen het RIZIV, zonder nadere details over de inhoud van de aangespannen rechtszaak, dient de Raad wederom op te merken dat dit stuk of enige andere informatie aangaande de aangespannen rechtszaak tegen het RIZIV zich niet bevindt in het administratief dossier. Verzoekende partij die ter terechtzitting stelt dat zolang de arbeidsrechtbank niet gevonnist heeft in deze, haar echtgenoot dient te worden beschouwd als zijnde onbeschikbaar voor de arbeidsmarkt en verwerende partij verwijt dat ze de sociale wetgeving niet kent, is derhalve slecht geplaatst met haar kritiek. In het verzoekschrift wordt voor deze stelling verwezen naar het hierboven besproken stuk 6 gevoegd bij het verzoekschrift, maar hierin wordt geen link gelegd met de procedure bij de arbeidsrechtbank en er kan ook in gelezen worden dat behoudens verwickelingen de echtgenoot van verzoekster de bezigheden kan hervatten “op 01/11/2014 voor 100%”.

2.11. De Raad ziet niet in hoe verzoekster uit de bestreden beslissing kan afleiden dat niet betwist wordt dat haar echtgenoot over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, daar waar verwerende partij verwijst naar artikel 40 ter, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet en vaststelt dat het bewijs niet overgemaakt wordt dat verzoeksters echtgenoot actief werk zoekt.

2.12. Voor het overige neemt de Raad akte van de mededeling dat verzoekster zwanger is. De Raad ziet niet in hoe dit gegeven relevant is voor onderhavige betwisting en verzoekster laat tevens na de relevantie ervan te duiden.

2.13. De Raad neemt ook akte van de melding van de verzoekende partij ter terechtzitting dat het genezingsproces van haar echtgenoot zich ondertussen heeft verdergezet en dat hij terug zijn “plaats” gerecupereerd heeft bij LAMBRECAP BENELUX NV uit SINT-NIKLAAS. Dit duidt erop dat de hele betwisting haar relevantie verloren heeft. Het staat verzoekster vrij om een nieuwe vestigingsaanvraag in te dienen op grond van de inkomsten die haar echtgenoot zal puren uit zijn activiteiten bij deze NV.

2.14. Aangezien de beslissing tot weigering van verblijf overeind blijft, kan verzoekster niet gevolgd worden wanneer ze betoogt, “dat – volledigheidshalve en voor zoveel als nodig - dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten daar dit gebaseerd is op de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden”.

Het enig middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA